

UNITAT DIDÀCTICA INFANTIL

Ovidi Montllor

PROPOSTA 1. CUES D'ESTELS

P3 - P4

ESCOLTEM I PARLEM

1. Presentació d'Ovidi Montllor a través de l'auca.
  - Lectura expressiva de l'auca.
  - Conversa i solució de dubtes que han pogut sorgir.
  - Pintar la imatge d'Ovidi a l'auca.

RECITEM I CREEM

2. Treball amb el poema **Cues d'estels**

- Presentació del poema d'Ovidi.
- Primera lectura del poema. Audició de la cançó.
<https://www.youtube.com/watch?v=ETR1yYVjvYM>
- Recitació del tutor o tutora amb el suport d'imatges i d'altres elements per afavorir la comprensió.
- Ampliar amb d'altres imatges del vocabulari: estels, pèls, arrels...
- Acolorir la fitxa: Treball dirigit (de color roig les flors, ...) o lliure.
- És interessant introduir/presentar el món pictòric de Joan Miró per motivar, si de cas, noves propostes plàstiques.
- Conversa col·lectiva:
  - cada xiquet i xiqueta explicarà què ha entès del poema, què li recorda, ...
  - exposició del coneixements sobre el tema. -estels, arrels, flors, pèls que naixen del cos, univers/cos
- Recitació i dramatització conjunta del poema amb la música. Es pot plantejar una breu representació teatral/dansa amb l'alumnat convertit en astres, flors, arbres...
- Creació d'un mural col·lectiu com a representació plàstica del poema amb la tècnica més adient a l'edat: collage, volum, pintura de dits....

13

CUES D'ESTELS

CUES D'ESTELS
QUE BAIXEN FENT UNS TELS
QUE CREIXEN COM ELS PÈLS
QUE NAIXEN COM ARRELS
DEL NOSTRE COS.
AIXÍ COM FLORS.

CUES D'ESTELS.
S'AJUNTEN ELS ESPAIS.

PROPOSTA 2. LA CANÇÓ DE LES BALANCES

AVANÇAT

ESCOLTEM I PARLEM

1. Presentació d'Ovidi Montllor a través de l'auca.
  - Lectura expressiva de l'auca.
  - Conversa i solució de dubtes que han pogut sorgir.
2. Conversa amb el grup per presentar la cançó, de tipus:
  - Ovidi Montllor cantava les seues cançons, però també poemes de poetes, com ara de **Josep Maria Carandell**.
  - Coneixeu algun rei? Sabeu on viuen? Descriviu com és un rei....

RECITEM I CREEM

3. Treball amb la cançó **La cançó de les balances**
    - Presentació del poema de Josep Maria Carandell, cantat per Ovidi .
    - Primera lectura del poema. Audició de la cançó.
<https://www.youtube.com/watch?v=tZqKn-V-C5s>
    - Recitació del tutor o tutora amb el suport d'imatges i d'altres elements per afavorir la comprensió. Ampliar amb d'altres imatges del vocabulari: rei, castell, poble...
    - Escoltar, de nou, la cançó. Com a idea, es pot escoltar per estrofes i establir conversa per resoldre dubtes, o idees del grup. A tall d'exemple:
      - Com era el rei?
      - Coneixeu algun rei com el de la cançó?
      - Hi ha alguna paraula que no entengueu?
      - Com se sentia del xiquet ("noi")?
      - Per què la gent no volia el rei?
      - I a la reina, penseu que la volia?
      - Què creieu que vol dir la cançó? El professorat pot dirigir la conversa al voltant dels centres d'interés de la llibertat i la igualtat.
- Sabeu què és un "noi"? i una noia? és el nom que rep un "xic" i una "xica" a Barcelona i bona part del Principat de Catalunya. A les Illes Balears, en diuen "al·lot" i "al·lota"*
- Després, il·lustrar de manera lliure la cançó. Interessa especialment el treball sobre l'emoció que genera en les xiquetes i els xiquets. Millor si sorgeix una imatge de grup amb tècnica de pintura de mans o collage.

Cantada per alumnat de 5é i 6é <https://www.youtube.com/watch?v=T4awo8lnCgk> - <http://blocs.xtec.cat/musicaidansa/>

La cançó de les balances (Josep Maria Carandell)

Doncs era un rei que tenia
el castell a la muntanya,
tot el que es veia era seu:
terres, pous, arbres i cases,
i al matí des de la torre
cada dia els comptava.

La gent no estimava el rei,
i ell tampoc no els estimava,
doncs de comptar en sabia,
però amor no li'n quedava.
Cada cosa tenia un preu,
la terra, els homes, les cases.

Un dia un noi del seu regne
vora el castell va posar-se,
i va dir aquesta cançó
amb veu trista però clara:

Quan vindrà el dia en què l'home
valgui més que pous i cases,
més que les terrer més bones,
més que les plantes i els arbres.
Quan vindrà el dia en què a l'home
no se'l pese amb les balances.

El rei va sentir el noi,
el va fer agafar i amb ràbia
va ordenar que li donessin
cent cinquanta bastonades,
i a la torre el va tancar,
castigat a pa i aigua.

Però el poble encara sap
la cançó de les balances,
i quan s'ajunten els homes,
rient i plorant, la canten.

<https://www.youtube.com/watch?v=tZqKn-V-C5s>

